

Motpart: DB Vertrieb GmbH

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 2 led 6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter tolkas på så sätt att den också omfattar avtal genom vilka företaget inte direkt åläggs att tillhandahålla en tjänst, utan konsumenten får rätt till rabatt på tjänster som beställs i framtiden?

Om den första frågan ska besvara jakande:

- 2) Ska det sektoriella undantaget för "avtal om passagerartransporttjänster" i artikel 3.3 k i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter tolkas på så sätt att det också är tillämpligt på omständigheter där konsumenten inte i gengäld direkt erhåller en transporttjänst, utan i stället får rätt till rabatt på transportavtal som ingås i framtiden?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Centrale Raad van Beroep (Nederländerna) den 25 september 2018 – AFMB Ltd m.fl. mot Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

(Mål C-610/18)

(2018/C 455/31)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Centrale Raad van Beroep

Parter i det nationella målet

Klagande: AFMB Ltd m.fl.

Motpart: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Tolkningsfrågor

- 1) A. Ska artikel 14.2 a i förordning (EEG) nr 1408/71 ⁽¹⁾ tolkas så att en anställd internationell lastbilschaufför under sådana omständigheter som de i det nationella förfarandet ska anses som personal
- a. hos transportföretaget som rekryterat honom, till vilket han faktiskt står till obegränsat förfogande tills vidare och vilket utövar den faktiska arbetsledningsrätten gentemot honom och vilket faktiskt ska bära lönekostnaderna, eller
 - b. hos företaget som formellt har ingått ett anställningsavtal med honom och som enligt överenskommelse med transportföretaget som nämns i punkt a betalade lön till honom och i det avseendet betalade avgifter i medlemsstaten i vilken detta företag har sitt säte, och inte i medlemsstaten i vilken transportföretaget som nämns i punkt a har sitt säte, eller
 - c. hos både företaget som nämns i punkt a och företaget som nämns i punkt b?

B. Ska artikel 13.1 b i förordning (EG) 883/2004⁽²⁾ tolkas så att den anställda internationella lastbilschaufförens arbetsgivare under sådana omständigheter som de i det nationella förfarandet ska anses vara

- a. transportföretaget som har anställt den berörda och till vilket denne faktiskt står till obegränsat förfogande tills vidare, vilket utövar den faktiska arbetsledningsrätten gentemot den berörda och som faktiskt ska bära lönekostnaderna, eller
- b. företaget som formellt har ingått ett anställningsavtal med lastbilschauffören och vilket enligt överenskommelse med transportföretaget som nämns i punkt a betalade lön till honom och i det avseendet betalade avgifter i medlemsstaten i vilken detta företag har sitt säte, och inte i medlemsstaten i vilken transportföretaget som nämns i punkt a har sitt säte, eller
- c. både företaget som nämns i punkt a och företaget som nämns i punkt b?

2) För det fall att företaget som omnämns i fråga 1A punkt b och fråga 1B punkt b under sådana omständigheter som de i det nationella förfarandet ska anses vara arbetsgivare:

Gäller de specifika villkor under vilka sådana arbetsgivare som bemanningsföretag och andra förmedlare kan återropa undantagen från anställningsstatsprincipen som föreskrivs i artikel 14.1 a i förordning (EEG) nr 1408/71 och artikel 12 i förordning (EG) nr 883/2004 i det nationella förfarandet helt eller delvis på motsvarande sätt vid tillämpningen av artikel 14.2 a i förordning (EEG) nr 1408/71 och artikel 13.1 b i förordning (EG) nr 883/2004?

3) För det fall att företaget som omnämns i fråga 1A punkt b och fråga 1B punkt b under sådana omständigheter som de i det nationella förfarandet ska anses vara arbetsgivare och fråga 2 besvaras nekande:

Är de fakta och omständigheter som återgetts i förevarande begäran om förhandsavgörande sådana faktiska omständigheter som anses utgöra missbruk av unionsrätten och/eller missbruk av Efta-rättigheter? Vilka följder får det om denna fråga ska besvaras jakande?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, 1971, s. 2).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 30.4.2004, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de Primera Instancia de Albacete (Spanien) den 2 oktober 2018 – Låntagarna mot Globalcaja S.A.

(Mål C-617/18)

(2018/C 455/32)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de Primera Instancia de Albacete

Parter i det nationella målet

Kärande: Låntagarna

Svarande: Globalcaja S.A.

Tolkningsfrågor

- 1) Medför skrivningen "inte ... är bindande" i artikel 6.1 i direktiv 93/13⁽¹⁾ att det är uteslutet att näringsidkaren och konsumenten, genom ett civilrättsligt avtal, kan jämka ett villkor som inte uppfyller kravet i artikel 4.2 att villkoren ska vara klart och begripligt formulerade, antingen genom att göra villkoret mindre betungande eller genom att ersätta detta villkor med ett annat villkor som är mer förmånligt för konsumenten?